

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 7C/52/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114200621
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr.Mgr. Miriam Plavčáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2014:1114200621.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v konaní pred samosudkyňou Mgr. Mgr. Miriam Plavčákovou v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., so sídlom Bratislava, Olejkárska 1, právne zastúpeného JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Nám. Martina Benku 9-C1, proti odporcovi: S. S., nar. X.X.XXXX, naposledy bytom Y. XX, XXX XX Bratislava, zastúpený opatrovníčkou U.Ó. K., zamestnankyňou Okresného súdu Bratislava I v Bratislave, o zaplatenie 50,70 € s prísl., takto

rozhodol:

Súd zrušuje platobný rozkaz č.k. 52Ro/11/2014-16 zo dňa 14.2.2014.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 45,79 €, pozostávajúce z náhrady za zaplatený súdny poplatok za návrh na začatie konania vo výške 16,50 € a náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 29,29 €, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, do rúk právneho zástupcu navrhovateľa: JUDr. Vladimír Kán, advokát, Advokátska kancelária ECKER-KÁN & partners, Námestie Martina Benku 9-C1, Bratislava.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania, postúpeným tunajšiemu súdu z Okresného súdu Bratislava V dňa 13.1.2014, sa navrhovateľ proti odporcovi domáhal zaplatenia sumy 50,70 € ako súčtu úhrady za cestovanie bez cestovného lístka vo výške 50,- € a cestovného vo výške 0,70 €. Svoj návrh odôvodnil tým, že odporca sa dňa 10.5.2013 na linke MHD č. 83 nepreukázal cestovným lístkom alebo iným platným cestovným dokladom na výzvu kontrolného orgánu, preto navrhovateľovi podľa čl. 6 Prepravného poriadku MHD v Bratislave a čl. 5 Tarify MHD v Bratislave vznikol nárok na zaplatenie cestovného vo výške 0,70 € a úhrady 50,- €. Odporca dlžnú sumu 50,70 € dosiaľ navrhovateľovi nezaplatil.

Titulom náhrady trov konania navrhovateľ žiadal priznať celkom sumu 104,38 € z toho sumu 16,50 € ako náhradu za zaplatený súdny poplatok za návrh na začatie konania a sumu 87,88 € ako náhradu trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby (prevzatie právneho zastúpenia, zaslanie pokusu o zmier - výzva na zaplatenie, ďalšia porada s klientom, písomné podanie na súd) á 16,60 €, 3x režijný paušál á 7,81 €, vrátane DPH.

Súd vydal dňa 14.2.2014 vo veci platobný rozkaz č.k. 52Ro/11/2014-16, ktorý sa súdu dňa 19.5.2014 vrátil ako nedoručený z dôvodu, že odporca je na adrese uvedenej v návrhu na začatie konania neznámy.

Súd následne vykonal šetrenie pobytu odporcu prostredníctvom Registra obyvateľov SR a Sociálnej poisťovne avšak s negatívnym výsledkom. Šetrením bolo zistené, že odporca má evidovaný pobyt v obvode tunajšieho súdu bez špecifikácie konkrétnej adresy jeho pobytu.

Uznesením zo dňa 5.8.2014, č.k. 7C/52/2014-28 súd ustanovil odporcovi podľa § 29 ods. 2 O.s.p. opatrovníka pre konanie.

Podľa § 173 ods.2 O.s.p., ak platobný rozkaz nemožno doručiť čo i len jednému z odporcov, súd ho uznesením zruší v plnom rozsahu. To neplatí, ak sa platobný rozkaz týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná sám za seba (§ 91 ods. 1). Súd zruší platobný rozkaz spravidla až spolu s ďalším úkonom vo veci samej, prípadne spolu s úkonom, ktorým sa konanie končí.

S poukazom citované ustanovenie súd vo výroku tohto rozsudku zrušil platobný rozkaz č.k. 52Ro/11/2014-16, vydaný Okresným súdom Bratislava I dňa 14.2.2014, nakoľko sa ho nepodarilo doručiť odporcovi do vlastných rúk a náhradné doručenie je vylúčené.

Odporca sa k návrhu na začatie konania nevyjadril, hoci ho na to súd vyzval výzvou zo dňa 5.8.2014.

Podľa § 101 ods. 1, 2 O.s.p., účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Podľa § 115a ods. 1 O.s.p., na prejednanie veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 €, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p., vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Pretože predmetom konania je zaplatenie sumy 50,70 €, podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ide o drobný spor. Pojednávanie na prejednanie veci súd v súlade s § 115a ods. 2 O.s.p. nenariadil. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku súd oznámil na úradnej tabuli súdu v lehote podľa § 156 ods. 3 O.s.p..

Vo veci súd rozhodol na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi konania a to: hlásenie o porušení tarifných a prepravných podmienok zo dňa 10.5.2014, kontrolný cestovný lístok, pokus o zmier - výzva na zaplatenie zo dňa 17.6.2013, poštový podací hárok a zistil nasledovný skutkový stav:

Podľa hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok zo dňa 10.5.2014 (čl. 2) odporca tohto dňa o 21.42 hod. cestoval na linke MHD č. 83 (autobus), číslo voza 4915 bez platného cestovného lístka a dlžné cestovné a sankčnú úhradu spolu vo výške žalovanej istiny nezaplatil (čl. 1). Totožnosť odporcu dostatočným spôsobom a hodnoverne zistil kontrolór (revízor) navrhovateľa.

Podľa § 760 a nasl. Občianskeho zákonníka, zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Podľa § 14 ods. 1 písm. d) zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave, účinného v čase prepravy (od 1.1.2013 do 30.6.2013), cestujúci je povinný zaplatiť cestovné a na výzvu vodiča, iného člena osádky autobusu alebo revízora preukázať sa platným cestovným lístkom.

Podľa § 14 ods. 2 zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave, ak sa pri kontrole cestovných lístkov v autobuse alebo bezprostredne po vystúpení z neho na zastávke cestujúci nepreukáže vodičovi, inému členovi osádky autobusu alebo revízorovi na jeho výzvu platným cestovným lístkom, je povinný na mieste zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu podľa tarify; inak je povinný poskytnúť identifikačné údaje na vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, adresa trvalého pobytu, číslo občianskeho preukazu alebo iného dokladu totožnosti. Ak ide o maloletého, zisťujú sa identifikačné údaje aj o jeho zákonom zástupcovi.

Podľa § 16 ods. 1 veta prvá zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave, potvrdením o uzatvorení zmluvy o preprave osôb a o zaplatení cestovného je cestovný lístok v papierovej podobe alebo v elektronickej podobe. Cestovný lístok v papierovej podobe obsahuje obchodné meno dopravcu, jeho identifikačné číslo a daňové identifikačné číslo, druh cestovného lístka, čas jeho platnosti, prevádzkový rozsah a sumu zaplateného cestovného. Ďalšie údaje, ako aj tvar cestovného lístka a spôsob jeho vydávania podrobnejšie určí prepravný poriadok po zohľadnení predpisov o účtovníctve a o dani z pridanej hodnoty.

Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave, cestujúci je povinný

- a) mať platný cestovný lístok pri nastupovaní do autobusu, ak ho vydala výdajňa cestovných lístkov mimo autobusu alebo ak ide o cestovný lístok vo forme aktivovaného elektronického média,
- b) kúpiť si cestovný lístok bezprostredne po nastúpení do autobusu, ak cestovný lístok vydáva vodič alebo iný člen osádky autobusu,
- c) označiť si cestovný lístok v označovacom zariadení autobusu bezprostredne po nastúpení do autobusu, ak ide o cestovný lístok, ktorého platnosť sa začína až jeho označením.

Podľa § 16 ods. 5 zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave, cestujúci je povinný mať cestovný lístok pri sebe po celý čas prepravy a bezprostredne pri vystupovaní z autobusu a na výzvu sa ním preukázať osádke autobusu, revízorovi alebo osobe poverenej výkonom odborného dozoru.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave, sankčnú úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom určí dopravca najviac do stonásobku základného cestovného bez príplatkov.

Podľa tarify mestskej hromadnej dopravy v Bratislave zo dňa 16.12.2008 a účinnej od 01.01.2009 v súlade so zásadami Cenového výmeru č. 1/2011 vydaným hlavným mestom SR Bratislava, ktorý určuje ceny MHD podľa § 20 Zák. č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení neskorších predpisov a opatrenia MF SR č. 01/R/2005, ktorým sa určujú maximálne ceny vrátane DPH a tarifné podmienky MHD v Bratislave pre DPB, je cena základného cestovného 0,70 €.

Podľa článku 5 cit. Tarify MHD je úhrada za cestovanie bez platného cestovného lístka 50 €.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že použitím dopravného prostriedku MHD odporcom došlo medzi účastníkmi konania k uzavretiu zmluvy o preprave osôb konkludentným spôsobom podľa § 760 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z tejto zmluvy vznikla odporcovi podľa § 14 ods.

1 písm. d) zákona č. 56/2012 Z. z. povinnosť zaplatiť navrhovateľovi cestovné, určené Tarifou MHD v Bratislave na sumu 0,70 €. Pretože odporca sa revízorovi navrhovateľa nepreukázal platným cestovným lístkom, vznikla mu podľa § 17 ods. 2 zákona č. 56/2012 Z. z. aj povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sankčnú úhradu vo výške určenej v čl. 5 Tarify vo výške 50 €. Z uvedených dôvodov súd vyhodnotil návrh navrhovateľa v celom rozsahu ako dôvodný a vyhovel mu tak, ako je vo výroku rozhodnutia uvedené.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 150 ods. 2 O.s.p., a navrhovateľovi s plným úspechom v spore priznal náhradu trov konania vo výške 45,79 € pozostávajúcu z náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 € a za jeden úkon právnej služby - písomné podanie na súd vo výške 16,60 € spolu s režijným paušálom vo výške 7,81 € a DPH 20 % (4,88 €), podľa § 14 ods. 1 písm. b), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z..

Uvedené trovy uznal súd za účelne vynaložené na uplatňovanie práva navrhovateľa a vyčíslené v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov. Základnú sadzbu tarifnej odmeny súd určil podľa § 10 ods. 1 pís. a) citovanej vyhlášky na sumu 16,60 €.

Súd nepriznal navrhovateľovi náhradu trov konania za nasledujúce úkony právnej služby:

1. prevzatie a príprava zastúpenia
2. zaslanie pokusu o zmier - výzva na zaplatenie,
3. ďalšia porada s klientom,

Za úkon prevzatie a prípravu zastúpenia súd navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania z dôvodu, že právny zástupca navrhovateľa zastupuje navrhovateľa v množstve obdobných sporov, ktoré majú rovnaký právny základ a právny zástupca navrhovateľa je z odbornou problematikou veci podrobne oboznámený z ostatných sporov. Súd v tomto prípade využil oprávnenie, ktoré mu vyplýva z § 150 ods. 2 O.s.p.. Celkové trovy konania uplatnené v tomto prípade navrhovateľom aj s prihliadnutím na skutočnosť, že vec nie je náročná po odbornej ani administratívnej stránke považoval za neprimerané uplatnenej pohľadávke, preto navrhovateľovi náhradu trov konania za tento úkon právnej služby nepriznal.

Súd má ďalej za to, že zaslanie pokusu o zmier - výzva na zaplatenie nemožno považovať za úkon právnej pomoci, nakoľko bol uskutočnený pre začatím samotného súdneho konania a nebolo nevyhnutné ho vynaložiť v súvislosti s uplatnením práva navrhovateľa na súde. V tomto prípade by mohlo ísť o náklady súvisiace s uplatnením pohľadávky, avšak takéto trovy si navrhovateľ neuplatnil. Potrebu ďalšej porady s klientom navrhovateľ nepreukázal a s prihliadnutím na predmet sporu a jeho náročnosť nepovažoval súd trovy za tento úkon za účelne vynaložené na uplatňovanie práva navrhovateľa.

O lehote na splnenie povinnosti uloženej vo výrokovej časti rozsudku súd rozhodol podľa § 160 ods. 1, veta prvá pred bodkočiarkou O.s.p..

O povinnosti odporcu zaplatiť trovy konania právnomu zástupcovi navrhovateľa súd rozhodol podľa § 149 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Účastník konania môže napadnúť rozhodnutie súdu I. stupňa odvolaním.

Odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, O.s.p.)

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. (§ 205 ods. 1, 2 O.s.p.)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.